

عنوان مقاله:

برنامه ریزی فضاهای سبز بیمارستانی به عنوان مکان اجتماعی عمومی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد حامی - استادیار گروه مهندسی فضای سبز، دانشگاه تبریز

مهسا تراشکار - کارشناسی ارشد مهندسی فضای سبز، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

یافته های علمی نشان می دهد که تماس بصری و فیزیکی با محیط طبیعی در بازیابی روحی و کاهش استرس بیماران موثر است و در نهایت در روند بهبودی بیماران تاثیر می گذارد. متخصصان پی برده اند که مشاهده درختان و مناظر طبیعی سبب کوتاه تر شدن دوره درمان و کاهش نیاز دارویی بیماران می شود. باغ درمانی و استفاده هدفمند از گیاهان و مشغول کردن افراد در فعالیت های باغبانی برای بهبود وضعیت جسمی، فکری و روحی آن ها با قدمت هزاران ساله نشان دهنده پذیرش فواید طبیعت است. از طرف دیگر تحقیقات انجام شده در بیمارستان های مختلف در سراسر جهان با بررسی نظرات بیماران، کادر بیمارستان و یا مراجعه کنندگان با استفاده از روش های کمی و یا کیفی در صدد اثبات این موضوع بوده اند و بر اهمیت طراحی صحیح و اصولی محوطه های بیمارستانی و مطابق با نیاز گروه استفاده کننده تاکید کرده اند. تحقیق حاضر با بررسی مبانی نظری طراحی فضاهای بیمارستانی و عوامل موثر در آن می پردازد و همچنین مطالعات انجام گرفته در این زمینه را مورد بررسی قرار می دهد. تناسب و تطابق طراحی های این فضاها با نیازهای گروه های هدف می تواند ارتقادهنده سلامت جسمی و روحی بیماران باشد. لازم است طراحی مبلمان و امکانات فضای باز محوطه بیمارستان براساس نیاز گروه های استفاده کننده انجام گیرد. هم چنین نقش و کارکرد این فضاها در بازیابی روحی و فیزیکی بیماران و همچنین آسایش مراجعه کنندگان در طراحی مورد توجه واقع گردد.

کلمات کلیدی:

تماس بصری- فیزیکی، درختان و مناظر طبیعی، بازیابی روحی و جسمی، کاهش استرس بیماران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/766108>

